

REBELL

Utgitt av RØD★UNGDOM

Nr 3 - 99

Råtekst vs. Fittstim

Mye valgflesk

Farlig mat

Biji Apo

Avmakt

Sosialisme

Revolusjon demens

Kapitalisme vs. fornuft

Feminist? Et must!

DEN 14. SEPTEMBER, dagen etter valget, hang det plutselig ingen "Fremskrittspartiet - for folk flest"-baner igjen på torgene rundt omkring i landet. Krf var ferdig med å kritisere Frp, og brukte tida si på å fengsle Koigi wa Wamweres bror, John Gwenyi, for å prøve å sende ham ut av landet. Arbeiderpartiet hadde plutselig viktigere ting å tenke på enn valgløftene sine - de krangla om Thorbjørn eller ikke Thorbjørn. Ingen sto igjen på gata for å fortelle akkurat deg hvor viktig det var for akkurat dem at du fikk drømmene dine oppfylt. Skjønt, Høire var vel kanskje på plass på kontoret for å oppfylle sitt løfte om karakterer i barneskolen?

"HMM," TENKTE JEG. "Har jeg blitt bondefanget? Var det hele bare lurendreieri? Spøkte de bare da de pratet om å prioritere barn og ungeogungebarnogbarnebarn og unge? Og alle de andre?" Og den underlig følelsen som hadde ligget og murret så lenge, vokste seg stor og fet i mitt unge bryst. Det var en følelse av forakt. Politikerforakt.

"POLITIKERFORAKT, OG AKK O VE," hyler politikerne samstemt til en valgdeltakelse på 58 prosent. "Dere er heldige som har demokrati! Bruk stemmeretten, legg lappen i urna". For det er demokratiet de tilbyr oss: å legge en lapp i ei urne hvert andre år. Men hvor blir det av demokratiet når skipsrederne sier "vi vil ha null skatt, eller så flytter vi til utlandet", og politikerne gjør akkurat som de blir bedt om? Hvor blir det av demokratiet når Kjell Inge Røkke rår over pengesedler som veier mer enn en million stemmesedler?

POLITIKERE er folk som får betalt for å ha makt. Politikerforakt er bra. Det er et godt utgangspunkt for å skjønne at det som skal til for å forandre er at vi organiserer oss og gjør noe sjøl.

OG APROPOS ORGANISERE OSS: akkurat nå skjer det svære og viktige ting. Feminismebølga som har feid over Sverige er på god vei inn i Norge. Nå er det opp til oss. Vi kan la århundrets mulighet skylle forbi oss og stå slukøra tilbake. Feminismen kan bli en trend, og en trend går som kjent over.

MEN VI KAN gripe den fantastiske muligheten bølga er til å organisere oss sammen med tusenvis av jenter og gutter i jentekampen. Vi kan gripe muligheten til å gi feminismetrenden ei politisk retning som kan vare langt inn i det neste millenniet. Hvis vi er ræe og flinke og smarte kan vi surfe helt inn til land, og når vi kommer dit kan vi surfe videre inn på åkeren og opp på det høyeste fjellet.

FEMINIST? JAVISST! Rød Ungdoms jentekonferanse 99, er en glimrende mulighet til å snekre surfebrett. Enten du er feminist eller bare lurer på om du vil bli det, enten du er gutt eller jente, enten du er 13 eller 26 - Rød Ungdoms jentekonferanse er et must. Les mer om konferansen inne i bladet!

Eivind Volder Rutle

I REBELL:

4 BØLGEN

6 ENSOM PÅ SIRKUS

8 NÅR MATEN BLIR FOR SPENNENDE

10 RÅ TEKST?

11 EN MORDER IBLANDT OSS?

12 AVSLØRING! (IGJEN)

14 SOSIALISME ETTER FROKOST

16 FORBUDTE FRUKTER

17 DRONNINGA, ROGER OG JEG

18 KAMFERREVOLUSJONEN

19 STOPP SKYTEFELTET

20 MYKJE FLESK OG DÅRLEG KJØT

20 BLI MED I RØD UNGDOM

**A B O N N É R P Å
R E B E L L !**

110 KR FOR 8 NUMMER

KONTONR: 05300333062

Rebell blir utgitt av Rød Ungdom.

Ansvarlig redaktør: Eivind Volder Rutle <eivind@feskar.net>

Innholdet i signerte artikler representerer ikke nødvendigvis Rød Ungdoms syn.

Takk til Klassekampen for teknisk og kreativ hjelp.

Adresse: Osterhausgt. 27, 0183 OSLO

Fax: 22989055 Tlf: 22989070 E-post: rebell@raud.ungdom.org

Kontonummer 05300333062

Rød Ungdom på nettet: www.raud.ungdom.org

Forsidebildet er tatt av Merete Rosenberg

ISSN 0802-3786

ELEVGERILJAEN SLÅR TILBAKE

Elevgerilja for Lik Rett Til Utdanning har lagt ut lærebøker på nettet i år igjen.
– Vi gir oss ikke før kampen er vunnet og kravene våre innfridd, sier Darth fra Elevgeriljaen.

av Eivind Volder Rutle

Vi er en håndfull av alle de elevene som er drittlei av å betale tusenvis av kroner for lærebøker, og vi har klart det som er umulig for Stortinget hvert år: gi folk gratis bøker. Vi stoler ikke på politikerne. De lover oss gratis bøker hver gang det er valg, men hva har de oppnådd de siste hundre åra? Ikke en dritt, tordner Darth.

Sammen med resten av krigerne sine i Elevgeriljaen har han sett seg mektig lei på brutte løfter og falske politikere. Men aksjonen handler om mye mer enn å spare noen tusenlapper.

– Det handler om lik rett til utdanning. Pappas lommebok skal ikke avgjøre om du kan få den utdanninga du vil ha. Om du heter Fatima, Kari eller Ronny, om du bor i villa eller på hospits skal ikke ha noen betydning for retten din til utdanning.

Teknologisk og økonomisk mulig

RV-leder Aslak Sira Myhre gir Elevgeriljaen og elevene uforbeholden støtte:

– Elevene fortjener gratis skolebøker. Jeg støtter fullt ut de som piratkopierer lærebøkene. Det er forkastelig at skoleelever skal bruke tusener av kroner på lærebøker og læremidler til en skolegang som i dag er mer eller mindre obligatorisk. Politikerne har kommet med løfter til elevene i hver eneste valgkamp, uten noen handling, og tida er inne for å ta det man har blitt lovet. Elevgeriljaen viser at det er teknologisk og økonomisk mulig å skaffe folk gratis tilgang på lærebøker, det skorter bare på den politiske viljen.

Massiv støtte

Rød Ungdom, Sosialistisk Ungdom og Elevorganisasjonen gir Elevgeriljaen full støtte. Direktør for bokredaksjonen ved Universitetsforlaget, Inger Tellefsen, har i følge Klassekampen "forståelse for ele-

venes kamp, og kan støtte målene med aksjonen". Og aller viktigst: tusenvis av skoleelever over hele landet støtter aksjonen, laster ned bøkene, og er drittlei av at "lik rett til utdanning" bare gjelder for dem som har penger til det.

3 enkle krav

Elevgeriljaen stiller 3 krav til utdanningsminister Lilletun og stortingsflertallet. Hvis disse blir innfridd lover de å fjerne sidene fra nettet:

✦ Vedta i statsbudsjettet for 2000 gratis læremidler i videregående skole. Høsten 2001 skal alle læremidler i videregående være betalt av det offentlige. Gratis betyr gratis, ikke utleie eller behovsprøving.

✦ Si nei til all reklamefinansiering av skolebøker.

✦ Vedta i statsbudsjettet for 2000 ei satsing på IT i skolen. "Satsing" betyr at alle elever i ungdomsskolen og på videregående skal ha kontinuerlig tilgang til pc og internett gjennom skolen innen høsten 2002. Det skulle bare mangle at skolens utstyr og tilgjengelighet er på høyde med nivået i arbeidslivet.

Ta saken i egne hender!

– Hvis politikerne ikke godtar kravene våre blir det bråk, og da har de bare seg sjøl å takke, mener Darth. Om nødvendig skal vi sørge for at utdanningsministeren pisser på seg til neste år. Og vi oppfordrer elever over hele landet til å sørge for det samme, avslutter han.

Luke Skywalker er ikke i tvil om hva han mener: «May the force be with you».

Her finner du dem:

Elevgeriljaen har lagt ut to bøker på internett: engelskboka *Human Touch* og norsk-boka *Tekst og Tanke*. Har du lyst til å sjekke ut hva Elevgeriljaen driver med kan du gå til en av disse nettadressene:

<http://www.angelfire.com/ne/elevgerilja>

<http://www.geocities.com/Athens/7195>

<http://www.angelfire.com/mn/elevgerilja>

eller du kan søke på **jaglandoglilletunskullehattjuling**

Feminist? Javisst!

"En feminist er en kvinne eller mann som er for lik behandling av kjønna, uansett personlige erfaringer."

Nina Persson, vokalist i Cardigans

Det er trendy å være feminist for tida. Fittstim og Råtektst er de to mest solgte bøkene i Oslos største bokhandel, redaktøren i Henne erklærer på lederplass at hun er feminist, og tabloidavisene bruker spaltmeter på spaltmeter på å skrive positivt om feminisme.

Men hva ligger bak? Hva er det å være feminist? Rebell har trålet feminismejungelen, og her gir vi deg 5 gode grunner til å bli feminist:

✧ Fornuft

Sjøsagt skal alle ha de samme mulighetene, enten de har utovertiss eller innover-tiss.

✧ Penger og makt

Kvinner og menns arbeid er like mye verdt. Når kvinner utgjør halvparten av verdens befolkning er det sjøsagt at de skal styre over halvparten av ressursene også.

✧ Tid

Kvinner gjør mange ubetalte og ofte usynlige «omsorgsoppgaver», som husarbeid, pleie av familiemedlemmer og barnestell. Dette er viktige oppgaver som kvinner og menn bør dele, akkurat som fritida bør deles.

✧ Kropp

Hvem bestemmer hva som er pent? Det finnes milliarder av måter å være pen på! En massiv skjønnhetsindustri bombarderer oss med uoppnåelige skjønnhetsidealer, og lager en standard for skjønnhet.

✧ Frihet

Mesteparten av verdens ressurser er samla hos en liten gruppe styrtrike og mektige mennesker. Hvis vi vil forandre verden er det *dét* vi må gjøre noe med. Og da kan ikke halvparten av jordas "vanlige folk" undertrykke den andre halvparten. Kvinneundertrykkinga står i veien for frihet, og frihet er noe både menn og kvinner tjener på.

2 innvendinger:

Er ikke folk i Norge egentlig ganske likestilte, da?

Kvinner har oppnådd mange viktige rettigheter de siste 100 åra. Vi har kommet lenger! Men likestilling og full kvinnefrigjøring? Noen tall fra Norge ved inngangen til et nytt millennium kan oppklare eventuelle misforståelser:

☠ Kvinner får utbetalt 57 % av det menn får i lønn per år. Kvinner tjener 130 milliarder mindre enn menn i året. (Statistisk sentralbyrå, SSB)

☠ 100.000 norske jenter har spiseforstyrrelser. Slanking er vanligste dødsårsak for unge jenter (Interessegruppa for kvinner med spiseforstyrrelser).

☠ Rundt 2000 kvinner i Oslo lever av å selge kroppen sin. (PION) Det begås rundt 5000 voldtekter årlig. I 1997 ble 387 anmeldt, bare 28 endte med domfellelse. (SSB)

☠ Kvinner bruker i gjennomsnitt 4,5 timer på husarbeid hver dag, menn bruker 2,5 timer. (SSB)

Men gutter kan vel ikke være feminister?

Sjøsagt kan de det. Og gutter har egeninteresse av det også. Se på rasismen. Stikk i strid med all fornuft er den mørkhuda delen av verdens befolkning undertrykt. Verken hvite eller svarte tjener på det. Det skurrer litt hvis vi sier at "hvite kan jo ikke være antirasister". Å være feminist handler om å ville fjerne forskjellsbehandling av kjønna, og man trenger ikke tilhøre et spesielt kjønn for å ville det!

"Alle intelligente kvinner er feminister."

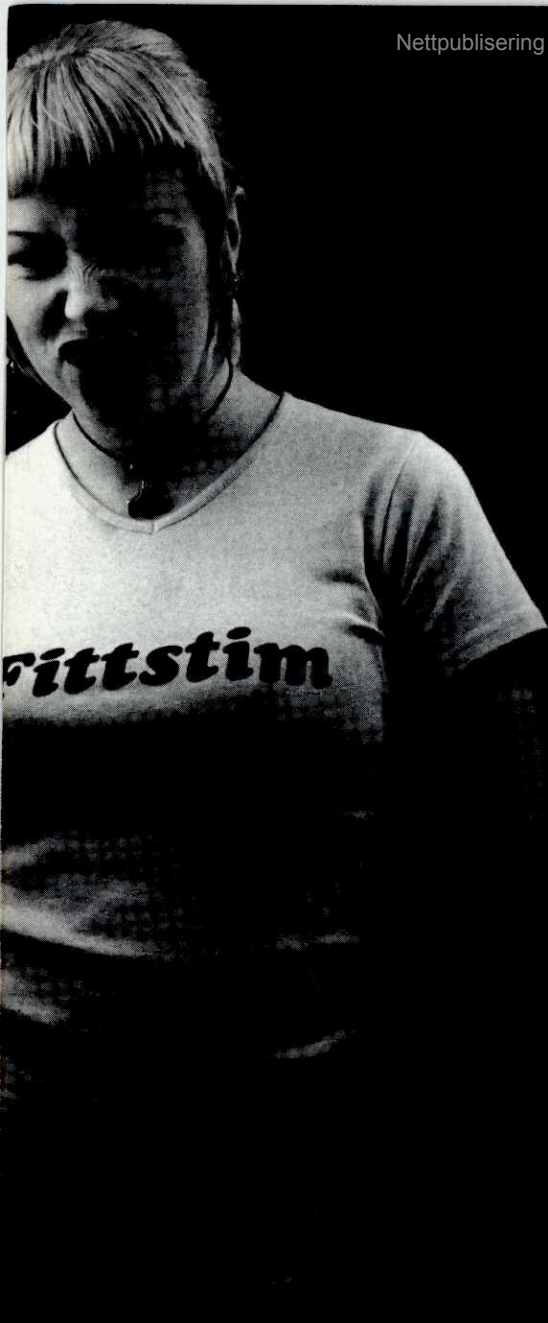
Isabell Allende, forfatter

«Vi vill visa att vi finns och att vi bryr oss. Vi är coola, snygga, tuffa, smarta, roliga och framför allt så är vi feminister.»

Fittstimarna

Hannah Helseth

Illustrasjonsfoto: Klassekampen

Jentekonferansen:

- ◆ for jenter og gutter
- ◆ for feminister og de som lurar på hva det er og kan skje vil bli det
- ◆ årtusenets største happening for radikal ungdom
- ◆ 5. til 7. november i Oslo
- ◆ koster 250 kroner inkludert konferansen, et sted å bo og mat
- ◆ hvis du bor utafor Oslo kan du søke om reisedekning
- ◆ Fittstim kommer – kommer du?

(Interessert? På baksida står det hvor du kan ta kontakt)

Eit-must? – Javisst!

Korleis skal vi gje norsk feminisme vind i segla?, spør jentepolitisk ansvarleg Hannah Helseth i Raud Ungdom. 5. -7. november inviterast DU til diskusjon.

av Espen Løkeland-Stai

I løpet av dei tre kalde haustdagane i november samler Raud Ungdom hundrevis av jenter og gutar frå heile Noreg til diskusjon om ståa for unge jenter i 1999 og framtida for norsk feminisme. Feministane i Raud Ungdom nektar å tru på myta om at kvinner og menn i Noreg endeleg lever i eit likestilt samfunn.

Kvinner tener framleis berre halvta av det menn tener og jenter slanker seg framleis til døde som følge av skjønnhetstyranniet, seier Hannah Helseth. Det er ikkje likestilling som gjer at ståa for jenter og kvinner ikkje er eit tema for offentleg debatt, meiner ho. Ståa for jenter er eit ikkje-

tema som stadig blir gløymt. Berre sjå på valkampen, kor mange er det som snakker om skjønnhetstyranni og dei groteske skilnadane mellom jenter og gutar der? Likestillinga er ei myte og vi vil med denne konferansen reisa debatten om dette.

Helseth og resten av Raud Ungdom er ikkje dei einaste som vil settja situasjonen for jenter på dagsorden denne hausten. Årets Operasjon Dagsverk har jenter og utdanning i tredje verda som tema for sin innsamlingsaksjon. Dette er bra men slett ikkje nok, meiner Helseth.

Jenters kår i den fattigste delen av verda er eit viktig tema, men nokon må samstundes ta opp situasjonen for jentene som veks opp i den norske kvinneundertryk-

kinga. Vi vil trekkja linene frå kampen om ikkje å bli tvungen ut i prostitusjon i Thailand og kampen for rettane våre her heime. Ein styrking av deira kamp er styrking av vår kamp her heime og omvendt. Desse tinga har ein samanheng, seier Helseth. Ho er ikkje mindre snau enn at ho sett som mål å gjenreisa norsk kvinnevern.

Vi må diskutera korleis vi skal få ein ny vind i feminismens segl. Vi må spørre kva som skal til for å nå full kvinnefrigjer- ring.

Helseth lokkar i tillegg med kulturelle aktivitetar på konferansen. Mellom anna blir det både sjølvforsvarskurs og datakurs for jenter. Jenter kan og jenter vil. Dette vil vi syna, seier Helseth.

Ensom på

Norges yngste partileder vil ikke være en del av valgkampssirkuset. Han vil snakke om sosialisme når ordene spyttes ut mot politiske motstandere. Forbildet er sjølveste Clint Eastwood.

av Eivind Volder Rutle

Aslak Sira Myhre er frekk, langhåra og ca 15 år yngre enn Norges nest yngste partileder. Hans største helt er Clint Eastwood, den forrige filmen som gjorde inntrykk på ham var *Matrix*. Han har spist den røde pillen, men er bare kommunist helt til han finner et bedre alternativ.

– Når valgkampen begynner forsvinner virkeligheten ut vinduet. Valgkampen er en provokasjon mot folk flest. Alle vet at det er tull når politikerne lover gratis lærebøker, fritidsklubb, gull og grønne skoger. Sjøl om hvert eneste parti bruker valgkampen til å si «utdanning skal være gratis» blir det ikke det, sier Aslak Sira Myhre til Rebellen.

Intervjuet er ramma inn av hyggelige kafeomgivelser, men det forhindrer ham ikke i å tordne og buldre mot politikere.

– Valgkampen er et taktisk skuespill der partiene konkurrerer i å love og lyge. De har mange metoder for å sanke billige stemmer. Å sette svake grupper opp mot hverandre er populært. Når for eksempel Frp setter eldre opp mot innvandrere er resonnementet bak det enkelt: «Hvem bruker stemmen sin? Eldre. Hvem bruker ikke stemmen sin? Innvandrere. Da blir negerkriminelle ungdomsnarkomane hovedsak i valg-

kampen». Enkle løsninger som skaffer billige stemmer uten å berøre de virkelige årsakene til at velferdssamfunnet vårt halter, sier han.

– *Rød Valgallianse stiller jo også til valg. Rammer ikke kritikken dere selv?*

– Valgkampen er et sirkus. Men det er også en gylden anledning til å nå fram til mange med politikken vår. Og politikken vår skiller seg grunnleggende fra alle de andre partias. Vi vil at folk skal styre. Vi sier ikke «stem på oss, så skal vi ordne opp for dere», fordi vi ikke kan ordne opp for noen. Men vi kan stå sammen med vanlige folk – skoleelever, studenter og arbeidsfolk – for rettferdighet.

Cowboy

Hele framtoninga til unge Myhre utstråler cowboy. En høy, slank skikkelse i trange dongeribukser, med et innøvd uutgrunnet blikk. Da Cinemateket i Oslo ba 100 kjendiser velge ut sin favorittfilm til sommerprogrammet, var Aslak en av dem. Han valgte Clint Eastwood-filmen «The good, the bad and the ugly». Det ble ikke nødvendig å stille ledende spørsmål for å få det forventede svaret.

– Mitt forbilde? Det er ingen tvil: Clintern.

– *Hvorfor det?*

– Fordi han er tøffest i verden. Han er alltid mot de som har makt, aldri mot de svake. Han er den ensomme rytteren som ordner opp for alle, for så å ri uanfektet inn i solnedgangen. Men han er bare helt på film. En Eastwood i virkeligheten hadde blitt mobba og banka opp, og hadde grått seg i søvn fordi han aldri fikk noen venner.

Det er kanskje Eastwooden i ham som gjør at det ikke er mye politiker å spore når Aslak Sira Myhre prater. Det

er ihvertfall ikke fordi han har holdt på lite med politikk.

– Jeg har vel på en eller annen måte vært politisk aktiv siden jeg var 15-16 år. Men da jeg begynte var jeg nerd, innrømmer han.

Han hadde hockeysveis og tjukke briller, var sjenert og leste bøker hele tida. Men så ble han stor og begynte på videregående. Da slapp endelig *the Aslak inside him* ut.

– Jeg gikk fra å være en som ikke prata til en som prata, fra en som ikke kyssa til en som kyssa og fra en som ikke hadde damer til en som hadde damer. Jeg gikk fra å studere politikk på gutterommet til å være aktiv ute blant folk.

Han kasta seg uti det og var aktiv i mange fronter – kamp mot rasisme, elev- og studentpolitikk og kamp mot EU.

– Jeg jobbet mye i Ungdom mot EU i perioden før 94-avstemninga. Mye av Ungdom mot EUs retorikk gikk ut på å forsvare «det norske». Som en del av fronten måtte jeg også gjøre det. Men det innebar at jeg måtte forsvare et samfunn jeg egentlig ikke likte, og at jeg ikke kunne si det jeg — mente selv. Det var slitsomt og lite inspirerende i lengden. Jeg ville drive med politikk på en måte som gjorde at jeg kunne si hva jeg egentlig mente. Så jeg meldte meg inn i RV.

Kommunist

– *Hva er ditt ideologiske ståsted?*

– Hvis jeg skal sette meg i bås er jeg først og fremst kommunist. Og så er jeg leninist og marxist. Men egentlig synes jeg at hele -isme greia er ganske ubehagelig. Du tar tankene til en mann (alltid en mann), legger til -isme, og

Fortsetter på side 9

Portrettet

Hvem:

◆ Aslak Sira Myhre, 26 år

Hva:

◆ Leder i Rød Valgallianse

◆ Cowboy

sirkus

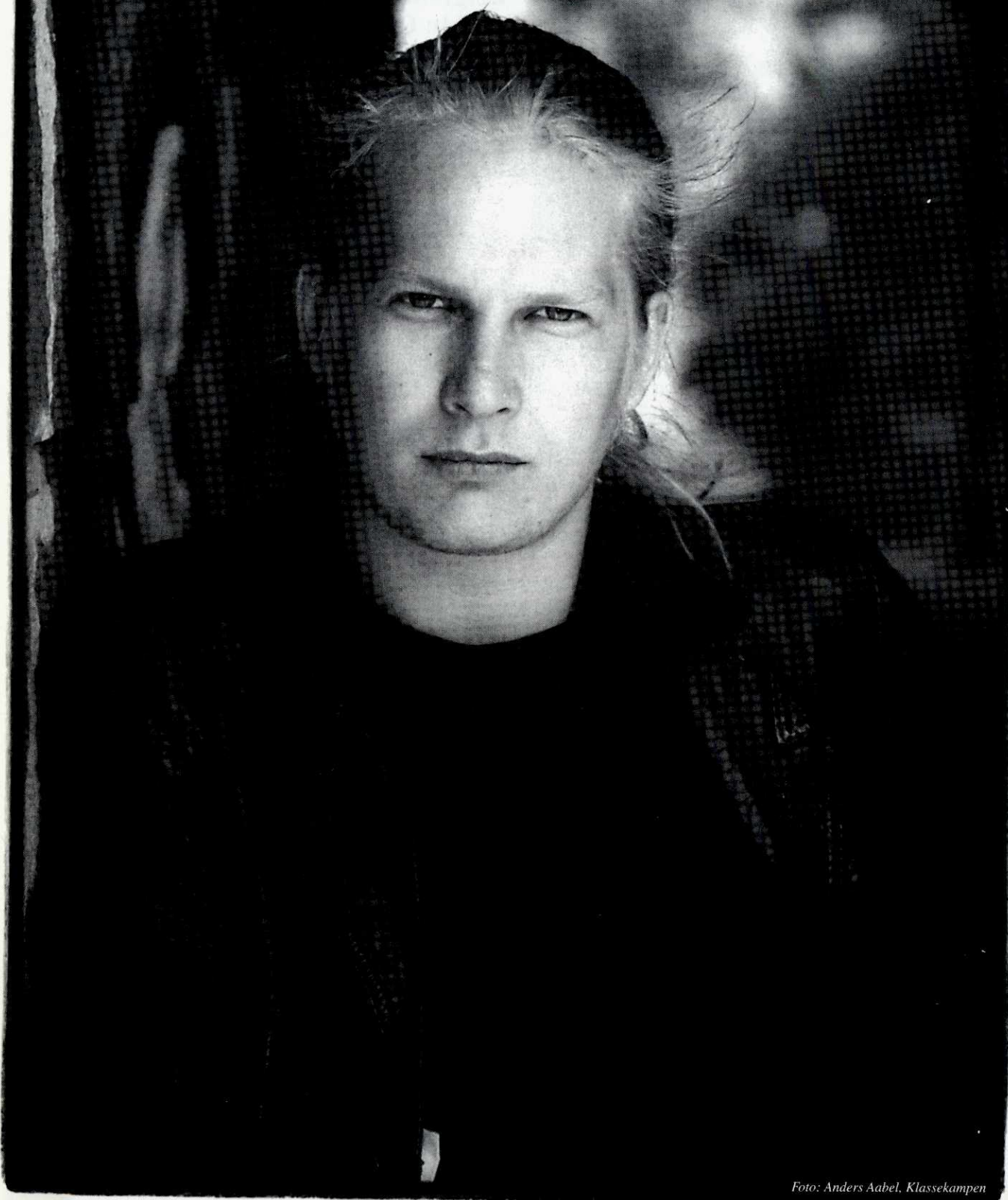
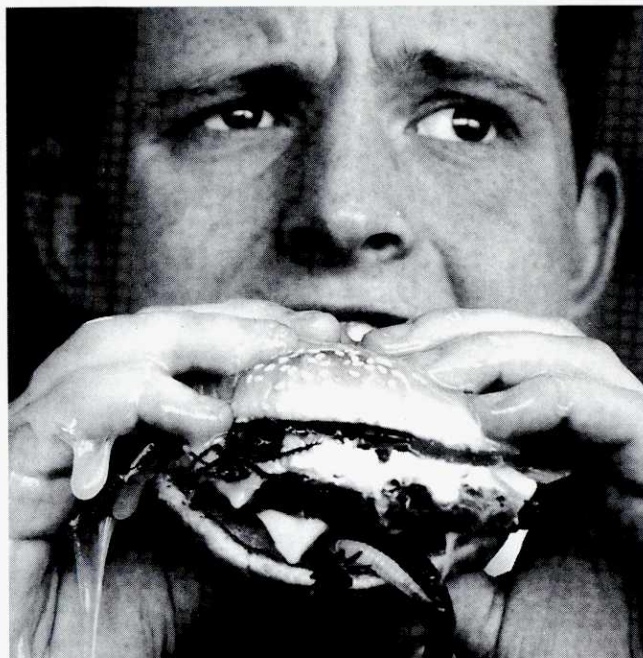

Foto: Anders Aabel, Klassekampen

Når maten blir

spennende

I sommer opplevde vi først at belgiske kyllinger var giftige. Så ble Colaen giftig. Genmanipulert mat finnes allerede i butikkene og nye overraskelser vil komme – så lenge mottoet er frihandel.

av Frode Rønning

I fjor ble globalisering et moteord. Det innebærer blant annet at stadig flere varer handles over lange avstander. Dermed blir det stadig tøffere konkurranse mellom bedrifter. Mange stiller nå spørsmål ved om mer handel og mer konkurranse er til beste for folk. Erfaringene fra økt matvarehandel over grensene er ofte dårlige.

Økende handel har også økt konkurransen mellom matprodusenter og bedrifter. Både matvareindustrien og bønder blir pressa til å sette ned prisene for å ikke tape konkurransen. Når prisene hele tida blir pressa ned, må matvareindustrien ta "snarveier" for å overleve.

I sommer vakte det et ramaskrik i Europa da det ble avslørt at det ble solgt belgisk kylling som var forgifta med diok-

siner. Dette er ei gift som kan gi kreft og mutasjoner. Produsenten av fôr til kyllingene hadde blanda ut foret med motorolje for å spare penger! Salget av kyllinger ble heldigvis stoppa. Bare ei uke etterpå ble 200 mennesker i Belgia sjuke av å drikke Coca-Cola.

Europeisk miljøkrise

I 1993 åpna EU grensene mellom alle medlemslandene slik at ethvert selskap kan selge en vare hvor som helst i hele EU. Målet for EU var å øke konkurransen mellom bedriftene. Dette gir mange negative resultater. Ikke bare sjuke kyllinger (og mennesker), men transporten i Europa har økt kraftig. Det er ofte trafikkork på de store motorveiene fordi stadig flere lastebiler skal frakte varer fra et land til et annet. EUs eget miljøbyrå er redd for at den økte forurens-

ninga fra biltrafikken gjør at ikke vil klare å overholde internasjonale miljøavtaler. Dette er bare ett av flere eksempler på at frihandelen truer miljøet.

Noen tjener - noen taper

I 1993 ble det ikke bare full frihandel i EU. Det ble også mye enklere for bedrifter å slå seg sammen. Stadig større bedrifter får større makt, og hovedmålet til et kapitalistisk selskap er klart: Å tjene mest mulig penger. Å gi blaffen i miljøet er én måte å tjene penger på, en annen er å senke lønningene.

De nye storselskapene kan bruke makta til å hente inn arbeidere fra land med lavere lønninger. Slik slipper et selskap å betale lønninger som er avtalt i tariffavtaler med fagbevegelsen. Dermed undergraves fagbevegelsens makt og det er det bare bedrifts-

Frihandelen spiser de små

kommentar av Anne Guro Fiskevoll, distrikts- og miljøpolitisk ansvarlig i Rød Ungdom

Rød Ungdom mener at frihandelen opprettholder og øker kløfta mellom sør og nord. Forskjellene øker, de fattige landa får ikke tilgang til markedet i nord og får ikke mulighet til å bygge opp egen industri. Handelsmønsteret fra kolonitida opprettholdes: en strøm av råvarer fra u-land til i-land og en strøm av ferdigvarer andre veien.

Ordet frihandel er et stort paradoks. Det uttalte målet er at alle land skal konkurrere på

like vilkår og at frihandelen skal skape vekst og velferd til alle. Men en indisk bonde konkurrerer ikke på samme vilkår som et amerikansk selskap som driver industrilandbruk. Handelen er ikke fri, men favoriserer de store multinasjonale selskapene, som ifølge Verdensbanken kontrollerer over 70 % av verdenshandelen. Frihandelen er skapt av og for dem.

Når selskaper blir like store og større enn land, ønsker

de seg regelverk som gir dem rettigheter på linje med land. Regelverket i for eksempel Verdens Handelsorganisasjon (WTO) er skapt av de store selskapene til deres beste. WTO er de multinasjonale selskaperes interesseorganisasjon. Makta ligger i næringslivets hender. Frihandelen sikrer at det forblir slik.

Det skal ikke være mulig for de store selskapene å ta patent på såkorn som bønder i sør har brukt i tusener av år,

slik at de plutselig må betale for å bruke det. Det er noe galt når folk sulter mens jorda deres blir brukt til å dyrke luksusprodukter som tulipaner og kaffe til den delen av verden som har nok mat.

Rød Ungdom ønsker å forandre maktstrukturen i verden. Frihandelen hindrer at folk får kontroll over sine egne liv. Folk må ta over kontrollen.

◆ **Nei til WTO!**

◆ **Norge ut av EØS**

– **EU ut av verden!**

eierne som tjener på. Et selskap med virksomhet i en rekke land - et multinasjonalt selskap - vil også ha mulighet til å flytte produksjonen til et annet land hvis selskapet synes lønningene blir for høye eller miljøreglene for strenge. Dermed blir det vanskelig å ha politisk kontroll med de største selskapene.

Da politikerne åpna for frihandel, ga de samtidig fra seg mye makt. Denne makta har storselskapene med glede tatt imot.

Når pengene bestemmer alt

USA, Canada og Mexico har en frihandelsavtale som heter Nafta. Denne frihandelsavtalen kan sies å være blant de mest "avanserte" i verden. Det viser seg at Nafta-avtalen har gitt kapitalistene skremmende mye makt.

Et eksempel fra California viser dette. Guvernøren i California innførte i vår et forbud mot et tilsetningsstoff i bensin som heter MTBE. Dette stoffet har forgifta grunnvannet i California, og derfor var det opplagt å forby det. Produsenten heter Methanex, og var naturlig nok ikke enig i forbudet. Methanex har en fabrikk som produserer MTBE, og vil miste inntekter ved et slikt forbud. Selskapet gikk i juni til sak mot staten California, og krevde ei erstatning på sju milliarder kroner! Nafta-avtalen åpner for at et selskap kan få erstatning hvis en ny miljøregel reduserer inntektene

Dette er ikke den første saken der et selskap angriper miljøregler på samme måte. Det vil ikke lenger være mulig med politisk styring med en avtale som Nafta, der alle nye regler gir grunnlag for erstatning til private selskaper. Flertallet av politikerne var for Nafta og våger fortsatt å forsvare den!

Nafta er interessant fordi både Høyre, Frp og Arbeiderpartiet ønsker at Norge skal være med på en ny, liknende avtale gjennom Verdens Handelsorganisasjon, der Norge er medlem. Motstanden i Norge mot en slik avtale er heldigvis voksende, og saken vil bli avgjort i løpet av de nye forhandlingene i Verdens Handelsorganisasjon, som starter til jul og vil vare i tre år.

Fortsettelse fra side 7

vips – du har en ideologi. Det ligner litt for mye på dyrking. Man kan aldri være hundre prosent enig med et menneske. Når jeg kaller meg leninist betyr det at jeg er enig i hovedtrekka i Lenins analyser av verden, ikke at jeg støtter alt han gjorde, sa og var. Tenk hvis mine meninger plutselig skulle samles i en bås under samlebetegnelsen *aslakisme*. Her har du pakken – kjøp den eller stikk. Enten er du aslakist og støtter meg i ett og alt, eller så er du mot meg.

– Utfordringa for venstresida i Norge nå er å tenke framover, ikke å definere oss selv og hverandre ut i fra -ismer. Vi må gi begrepene sosialisme og kommunisme nytt liv og et innhold folk som verken har lest Mao eller Marx, altså de fleste, kan kjenne seg igjen i og ta til seg.

– *Hva er innholdet, da?*

– Kommunisme og sosialisme er samfunn der unødvendige problemer som handler om ressurser er eliminert eller på vei bort; når det finnes nok til at alle kan få mat og et sted å bo, finnes det ingen grunn til at ikke alle skal ha det. Men vel så viktig er forskjellighetstanken. Sosialdemokratiet i Norge i dag er ei tvangstrøye som ikke tillater forskjellighet. Unge jenter slanker seg, unge gutter skyter seg. En fersk levekårsundersøkelse viser at 20 til 30 prosent av Norges befolkning trenger profesjonell psykiatrisk hjelp. TV, blader og reklame definerer hvem og hva du skal være. Du kan ikke legge deg om kvelden og tenke at du er fornøyd med deg selv. Du må alltid måle deg i forhold til idealene, finne ut hva du har og ikke har oppnådd. Folk skal gå i de samme klærne, høre på den samme musikken og se de samme filmene, sier Aslak.

– Det er fryktelig naivt å tro at sosialisme og kommunisme er døde ideologier. De eksisterer nettopp i kraft av kapitalismen. Ikke at folk flest i Norge går og

drømmer om sosialisme og kommunisme, men de aller fleste synes at dagens samfunn er urettferdig og for dårlig, og drømmer om «noe annet,» sier han.

– Sosialisme og kommunisme er «noe annet», det er alternative samfunnssystemer. Jeg er sosialist og kommunist fordi det ikke finnes noe bedre. Den dagen jeg finner noe bedre er det sjølsagt *det* jeg vil kjempe for.

Alltid revolusjonær

Etter valgkampen skal Aslak ha ett års permisjon fra oppgava som leder i RV. Han legger ikke skjul på at å være RV-leder er slitsomt, men permisjonen er først og fremst et politisk valg.

– RVer er ikke bedre enn andre folk, vi blir også forandra i hodet av å «ha for mye makt». Det er viktig å være ute blant folk, hvis ikke blir man heltidspolitiker. Jeg merker at jeg har blitt feigere, mer «etablert» enn da jeg begynte som leder. Jeg skal finne meg en jobb på sykehjem eller noe lignende, sier han.

Men kampen for sosialisme kommer han aldri til å legge på hylla:

– En gang revolusjonær – alltid revolusjonær. Filmen Matrix hadde et ypperlig bilde på akkurat det: Å spise den røde pillen. I Matrix lever folk i en fiktiv verden, i et kunstig skapt samfunn. Når du får et glimt av den virkelige verden utafor er den så jævlig at du lukker øynene og vil glemme den. Det er så mye mer behagelig å ikke ha spist den røde pillen. For når du lukker opp begge øynene helt – når du svelger den røde pillen – finnes det ingen vei tilbake. Da har du ikke noe annet valg enn å slåss for et alternativ til det idiotiske kapitalistiske systemet. *I'm a poor and lonesome cowboy*, men heldigvis blir det flere og flere av oss.

RÅTEKST

uten råt innhold?

Råtekst kommer som et norsk svar på den svenske boka Fittstim, men når på ingen måte opp til Söta sötters utgave.

av Hannah Helseth

Råtekst inneholder personlige tekster skrevet av 19 forskjellige jenter fra 23 til 33 år. Stort sett er boka bygd over samme lest som Fittstim. Som i Fittstim er det bare jenter blant forfatterne. Som i Fittstim er alle bidragsyterne tilknyttet media på en eller annen måte. Som i Fittstim er ei lesbe, ei rockedame og flere innvandrere blant bidragsyterne.

Ditt eget problem

Tekstene tar opp forskjellige problemer knyttet til det å være jente. Mange av dem tar for seg

seksualitet og kropp - at jenter ikke kan ha sex med hvem de vil uten å bli stempla og at jenter må måle seg mot et uopnåelig ideal. Anne Sandvik tar for seg dette i teksten "Hovedfag: knefett". Når hun kommer til konklusjonen sier hun: - Stort sett trener jeg. Trener viljen til å ha overtak på kompleksene. Jeg prøver å tie dem i hjel og tørke dem ut.

Dette er boka problem. Den gjør jenters problemer individuelle og personlige. Alt for ofte koker konklusjonen ned til at jenter må utvide tålegrensa si ovenfor skjønnhetsstyraniet. Ja vel, kanskje noen jenter kan trene seg til å bli så tøffe at de tåler alt. Men hvis det er det som skal til for at jenter skal trives i sin egen kropp - at de sperrer seg inne bak et ugjenomtregelig skjold - kommer vi aldri videre. Hver eneste jente blir nødt til å kjempe den samme kampen helt fra begynnelsen, og bare noen få vil "vinne".

Komplekser gir penger i kassa

For noen er kravet til jenter om "det perfekte utseende" lønnsomt. Moteindustrien, skjønnhetsproduktindustrien, legemiddelindustrien - sterke krefter har interesse av at "det perfekte utseende" er noe ingen kan oppnå, og i hvert fall ikke på naturlig vis. Det finnes et preparat for hver minste lille del av kroppen til jenter. ALT kan forbedres, og vi kjøper og betaler. Det er lønnsomt at jenter har komplekser, derfor påfører de oss dem i hopetall.

Feminisme uten mål

Alle som har skrevet i boka kaller seg feminister. Men hva slags innhold gir de feminismen? Som reklame bak på boka står det: "Denne boka er for de dagene du trenger å vite at det finnes jenter som har opplevd det samme som deg og innsett at noe er galt og bestemt seg for å gjøre noe med det".

Dette høres jo lovende ut. Men Råtekst er ikke offensiv, og den utfordrer ikke normene som er satt for jenter. Denne boka er fullstendig avhengig av at du kjenner deg igjen i historiene, siden de ikke er allmene i sitt budskap. De er tatt ut fra den samfunnsmessige sammenhengen, og derfor klarer de ikke å peke på hva som er galt. Hva de har tenkt å gjøre blir for meg et stort åpent spørsmål etter å ha lest Råtekst.

Individuelle løsninger

En overvekt av artiklene trekker ikke politiske slutninger av de personlig historiene. I artiklene blir det deres personlige historier som står i sentrum, og de individuelle løsningene som blir svaret. Men boka er ikke upolitisk, for den spinner videre på 90-tallet store budskap om at alene gjør sterk. De personlige erfaringene munner ikke ut i en politisk motoffensiv ovenfor alle de problemene som jenter møter i dag, men reduserer dem til individuelle vanskeligheter.

Dette er forskjellen som skiller dem fra hverandre og gjør Fittstim til ei Bra Bok. Fittstim bruker de personlige historiene til å trekke politiske slutninger, og ser etter årsaker utafor jenter sjøl. Fittstim bruker jenters ønske om å være et individ som en kampkraft for å forandre samfunnet sammen med andre, mens Råtekst blir navlebeskuende og spinner videre på individualiseringa.

Bedre enn ingen feministbok

Det er bra at feminisme blir satt på dagsorden og at problemer som er knyttet til det å være jente i 90-åra blir tatt opp. Vi fått budskapet om at det er likestilling i Norge mata inn med teskje, og det er bra at noen stikker hull på den myten. Redaktørene for Råtekst lanserer et nytt begrep: «Female bonding». I det ligger at jenter skal støtte hverandre, verdsette hverandre for kunnskap og trekke hverandre opp etter håret. Beskrivelsen minner mistenkelig om det vi i Rød Ungdom kaller et jentekollektiv, bare litt mer flott og utenlandsk.

Kollektiv kamp

I et intervju i Klassekampen sier Hilde Charlotte Solheim, en av Råtekstredaktørene: «De feminister og aktivister som er på venstresida i dag kan ha så mange riktige tanker de bare vil. Det hjelper ikke hvis de ikke når ut til de breiere masser av unge jenter. Det er det som er den viktigste hensikten med denne boka.»

Hun har et poeng. Det er ikke så mange unge jenter i 8.mars tog som det burde være, og det er ikke en stor bevegelse omkring jentepolitiske spørsmål. Det er en diskusjon vi må reise: hvordan skal vi nå ut til massene, til jenter flest.

Problemet er at Råtekst ikke har det som målsetning fordi de er individualister. Helle Vaagland, som er medredaktør i en norsk antologi om feminisme, sier følgende til Henne: "Jeg prøvde å gå i 8.mars tog for noen år siden, men jeg ble rett og slett flau der jeg gikk. Individualister kler ikke å gå i tog". Å ønske å bli sett på som et individ er et godt utgangspunkt for å bli feminist, men for å forandre trengs det kamp, det trengs at vi stiller oss sammen bak parolene nettopp i 8. mars togene, det trengs feministiske bøker.

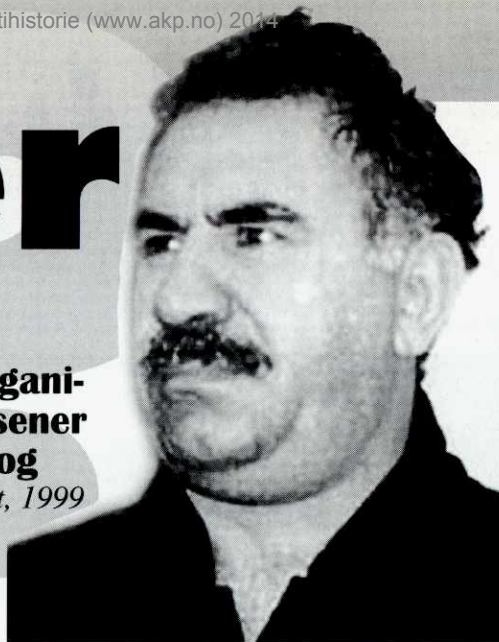
Feminisme har blitt en trend. Denne trenden gjør det legitimt å være kvinneaktivist. Råtekst bidrar til å styrke dette. Vår oppgave er å gi trenden et politisk innhold som kan føre noen vei. Når unge jenter begynner å innse at det er forskjeller mellom kjønn og ønsker å gjøre noe med dette kan det bety et opprør som kan forandre samfunnet. Det hadde vært noe, eller hva?

Helle Vaagland og Hilde Charlotte Solheim

Morder

«Abdullah Öcalan er grunnlegger og leder av verdens mest voldelige og brutale terroristorganisasjon som uten å diskriminere har drept tusener av uskyldige mennesker, også kvinner, barn og eldre.»
Tyrkias utenriksdepartement, 1999

av Sigrid Staurset

30. juli i år ble Abdullah Öcalan, leder og grunnlegger av Kurdistans Arbeiderparti, PKK, dømt til døden. Blant domspunktene sto drap på tusenvis av mennesker, terrorisme og opprør mot den tyrkiske statens enhet. For Tyrkia er Öcalan selve symbolet på PKK, på terrorisme og opprør. Ved å drepe ham vil staten drepe det kurdiske opprøret.

Basert på narkopenger

«Det er flere rapporter om Kurdistans Arbeiderpartis (PKK) medvirkning i narkotikatrafikk gjennom Tyrkia. PKK, en etnisk separatistisk terroristgruppe basert i den kurdisk-dominerte grenseregionen mellom Tyrkia, Iran og Irak, bruker i følge rapportene "skatter" fra narkotikatrafikk og -foredling til å finansiere operasjonene sine, og kan være direkte innblandet i transport og markedsføring av narkotika i Europa.»

US State Department, 1998.

PKK blir anklaget for drap, terror, antinasjonal virksomhet og narkotikahandel. Likevel har organisasjonen bred støtte blant det kurdiske folket i Tyrkia. Er dette grunnet uviitenhet, eller er hele det kurdiske folket en eneste stor bande som har narkotika, terror og drap som levebrød? Hva er egentlig PKK?

Det ultimate mål: sosialisme

«Vår revolusjon må oppnå, gjennom sosialisme, vårt ultimate mål, nemlig et klasseløst samfunn.» (Fra PKKs partiprogram).

PKK – Partiya Karkaren Kurdistan – begynte som en gruppe kurdiske intellektuelle studenter i Tyrkia. Den 27. november 1978 ble partiet formelt stiftet. Grunnlaget for organisasjonen var marxistisk-leninistisk, og målet var et fritt Kurdistan og en sosialistisk revolusjon. Til tross for flere tilbakeslag og hard motstand fra den tyrkiske staten, vant partiet støtte i folket. I 1984 gikk PKK til væpnet kamp mot den tyrkiske staten. Siden da har geriljaen stadig styrket sin militære posisjon i Kurdistan.

Noe av det særegne ved PKK er kvinnesynet. Kvinner defineres som samfunnets "sterkeste revolusjonære, dynamiske kraft" og geriljaen har en egen kvinnehær, YAJK. PKK har også en parlamentarisk front, Kurdistans Nasjonale Frigjøringsfront, ERNK. Kurdiske flyktninger har også etablert ERNK i flere europeiske land. PKK er nå den største revolusjonære organisasjonen i Europa.

Nyttig fiendebilde

PKK ser på seg selv som ledelsen i en kommende kurdiske revolusjon. I partiprogram-

met står det: *«Det revolusjonære sosialistiske lederskapet frembragt av vårt parti, vil fortsette å lede den nasjonale og demokratiske revolusjonen, langs arbeiderklassens linje, på en sosialistisk sti, uten avbrytelse.»* PKK er nå den største revolusjonære organisasjonen i Europa.

Partiet har også vært anklaget for andre ting, som utrensking av politiske motstandere og ekstrem lederdyrking. En del av disse anklagene er utvilsomt sanne, og gjør det nødvendig å se kritisk på partiet. Men terrorister?

Støtt PKK

Mens undertrykkinga av kurderne er dokumentert av uavhengige organisasjoner som Amnesty International, er Tyrkias og USAs terrorisme-stempel stort sett bare bygget på det tyrkiske militærets utsagn. De to statene har økonomisk og maktmessig interesse av å undetrikke kurderne, og prøver dermed å holde fiendebildet oppe. Dessuten er imperialismakter er sjelden glade i revolusjonære hærer. Det at USA og Tyrkia går så hardt ut mot PKK, er også en anerkjennelse av hvor farlige de er, hvor viktig denne organisasjonen er for det kurdiske opprøret. Sjø om vi er uenige med noen av PKKs handlinger, og det er viktig å se kritisk på dem, fortjener Europas største revolusjonære hær støtte.

Tyrkias undertrykking av kurderne:

- ◆ Forbud mot kurdisk språk og kultur
- ◆ Fengslinger uten rettssak og dom
- ◆ Kurdiske parti blir forbudte
- ◆ kritiske journalister blir fengslet, torturerte og drept.
- ◆ 3000 brente landsbyer
- ◆ 3 millioner kurderne er drevet på flukt.

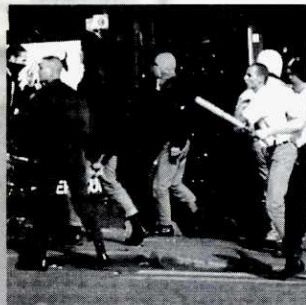
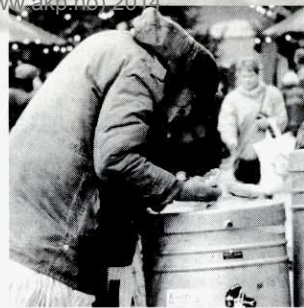
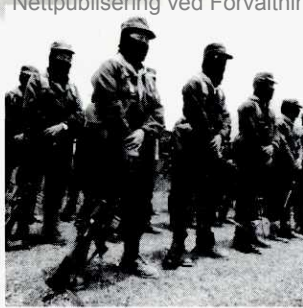
Beskyldninger mot PKK

(fra US State Department)

- ◆ Narkotikahandel.
- ◆ Kidnapping av utenlandske turister.
- ◆ Bombing av turistmål i Tyrkia.
- ◆ Gjentatte angrep på tyrkiske militære
- ◆ Angrep på tyrkiske mål i Tyskland, Storbritannia, Danmark, Frankrike, Østerrike og Sveits.

PKKs mål:

- ◆ Hovedmål: En sosialistisk og nasjonal revolusjon, på lang sikt et klasseløst samfunn
- ◆ Slutt på tyrkisk kolonialisme og alle former for imperialistisk dominans over Kurdistan.
- ◆ Opprettelse av et nasjonalt, uavhengig og folkestyrt samfunn.
- ◆ Oppbyggelse av en uavhengig økonomisk struktur.
- ◆ Sikre revolusjon og enhet i Kurdistan.
- ◆ Solidaritet med arbeidere og undertrykte i andre land.

**Vero
tekno
hus og**

◆ Omlag 1,7 milliarder mennesker har mindre enn en dollar om dagen, nær en milliard mennesker har de grunnleggende behovene.

◆ På tross av at Norge har betalt til verdens fattige landsgjeld på 100 milliarder kroner, er den nye total på 150 milliarder kroner.

◆ Omlag 34 millioner mennesker er under 40 år, men de er 40 år gamle i sin handling fra en økonomisk ståstill.

◆ De tre rikeste menneskene i verden har en formue på 1,5 milliarder dollar, mens den samlede BNP for de 150 fattigste landene er 600 milliarder dollar.

Kapita

Kloden vår er ufattelig rik. Mens ressurser og moderne teknologi kunne sørget for mat, arbeid til alle mennesker.

Likevel lever flertallet i fattigdom og nød. Tallenes tale er klar: På den ene sida – kapitalismen, på den andre – fornuften.

3 milliarder mennesker lever på amerikansk dollar hver dag, og har ikke nok til å dekke basis-

at de fattigste lånte mindre enn i 1998 steg den totale u- ed 150 milliarder dollar, opp til nesten to og en halv tril liard.

0 millioner kvinner vil ikke leve til Mellom en fjerdedel og halvpar- nner har blitt utsatt for fysisk mis- n nær partner.

te menneskene på jorda har en 217 milliarder kroner, mer enn r alle de fattigste landene og de- ner innbyggere.

◆ Utviklingsland betalte i 1998 13 dollar til- bake for hver dollar de mottok i u-hjelp, mot 9 dollar i 1996.

◆ U-hjelpe har gått ned fra 35 milliarder dollar i 1991 til 23 milliarder dollar i 1998.

◆ Det internasjonale pengefond trakk et totalo- verskudd på en milliard dollar fra Afrika i 1997 og 1998.

◆ Mens forholdet mellom den rikeste femtede- len og den fattigste femtedelens inntekt var 30 til 1 i 1960 var den 61 til 1 i 1991. I dag er den 74 til 1.

◆ Mer enn 880 millioner mennesker mangler tilgang til helsetjenester, og 2,6 milliarder lever uten grunnleggende sanitære forhold.

◆ Bill Gates tjener i dag 11.000 kroner hvert sekund. En vanlig årslønn i verdens fattigste land, Sierra Leone, er 3.280 kroner.

◆ De 200 rikeste i verden mer enn doblet net- toformuen sin i løpet av de fire årene fra 1994 til 1998, til mer enn tusen milliarder amerikan- ske dollar.

◆ De 20 prosent rikeste landene kontrollerer i dag 86 prosent av verdens BNP, de fattigste 20 prosentene kontrollerer én prosent.

◆ De 358 rikeste dollarmilliardærene i verden har en formue som overstiger den samla inntek- ten til land som tilsvarer 45 prosent av jordas be- folkning - rundt 2,3 milliarder mennesker.

lisme
vs
fornuft

Sosialisme, e

**Det finnes ingen økonomiske eller teknologiske
Norge på kort sikt. Vi har en kapitalisme som er o
ne å lage sosialismen**

av Pål Steigan

Slik sosialismen beskrives av AKP, RV og andre på venstresida kan folk få det inntrykket at dette dreier seg om noe som er så langt ute i framtida at det i hvert fall ikke er aktuelt i vår tid. I Norge har vi en høyt utdannet befolkning. Teknologisk og produktivtetsmessig er alle forutsetninger til stede. Mulighetene for å skape virkelig folkestyrt økonomi har aldri vært bedre. Sosialismen krever ikke at vi oppfinner en ny mennesketype eller helt ukjente samfunnsmessige modeller. Den kan virkelig gjøres nå!

I stedet for å forsøke å beskrive det perfekte sosialistiske samfunn, skal jeg forsøke å beskrive det uperfekte sosialistiske samfunnet. Det kan kanskje høres litt smålåtent ut, men hvis valget står mellom det beste samfunn man ikke engang prøver å realisere og det gode samfunn som man får med seg folk på å virkeliggjøre, kan kanskje vurderinga bli en annen.

Sett at flertallet av folket i Norge sa at nå er vi så lei av kapitalismen, nå vil vi ha sosialisme. Hva burde vi gjøre?

"The economy, stupid!"

Sosialismen er først og sist et økonomisk system, slik kapitalismen er det. Kapitalismen er en samfunnsform der produksjonsmidlene eies eller i hvert fall kontrolleres av en liten utbytterklasse, som i kraft av denne kontrollen tilegner seg merarbeidet til flertallet av befolkninga. Det er dette som må endres.

Altså: punkt en: Eksproprier all storkapital enten den er norsk eller utenlandsk. Banker, finansinstitusjoner, forsikringsselskaper, store selskaper tas fra kapitalistene og gjøres til samfunnseiendom. Det er sagt på spøk at dette bør skje på en fredag etter at Børsen er stengt, slik at storfinansien ikke rekker å drive utstrakt kapitalflukt før samfunnet tar kontrollen. I så fall burde det ideelle tidspunktet for en norsk revolusjon være onsdag ettermiddag i påskeuka.

Videre må sosialistene sørge for at samfunnet tar makta over all telekom-

munikasjon, alt datasamband, energiforsyning og andre livsviktige funksjoner i samfunnet. Det samme gjelder kontrollen over olje og gass og de store bedriftene i råvareproduksjonen. Nøkkelbedriftene i transport og distribusjonsnett må også sikres.

Alt dette forblir på samfunnets hender. Det er ingen grunn til at noe av dette skal være privat eller delvis privat. Den sosialistiske regjeringa bør derimot vurdere om det skal betale kompensasjon til utenlandske imperialister, ikke minst fordi Norge fortsatt vil ha behov for å handle på verdensmarkedet, men også fordi det blir vanskeligere å piske opp en internasjonal opinion for terrorbombing hvis den utenlandske kapitalen har fått kompensasjon. Umulig blir det jo ikke å lage en slik hetsatmosfære uansett, men den sosialistiske regjeringa må gjøre det så vanskelig som mulig for sine fiender.

De få godsene som finnes i Norge bør eksproprieres, kanskje mot erstatning, dersom det er politisk formålstjenlig. På denne jorda og skogen bør det oppmuntres til økologisk orientert samvirke. Unge mennesker bør få tilskudd til å drive denne jorda i fellesskap. Tvangskollektivisering bør ikke komme på tale. Det vil være meningsløst fra en økonomisk synsvinkel og idiotisk fra en politisk synsvinkel. Økonomisk er det tull, fordi samfunnet alt i dag har alle de mekanismer som skal til for en så detaljert styring av landbruket som man måtte ønske. Politisk er det også noe tull, fordi det bare ville føre til masserekruttering

til antisosialistiske partier og grupper på landsbygda.

Folkestyre

Det jeg har beskrevet til nå dreier seg om en revolusjon, verken mer eller mindre.

Det er en økonomisk revolusjon der kontrollen over økonomien i Norge med ett slag tas fra norsk og utenlandsk kapital og legges i hendene på de sosialistiske folkestyreorganene.

En slik økonomisk revolusjon må nødvendigvis forankres politisk. Det må skapes kontrollmekanismer nedenfra mot at denne samfunnseiendommen brukes som byråkratiets eiendom. Det

enkelt og greit

grunner til at sosialismen ikke kunne innføres i verden for utskifting. Hvis du vil, kan du begynne i morra, etter frokost!

handler om å sikre kvinners, arbeideres og andre, til nå underprivilegerte grupper, både en større del av samfunnskaka og reell makt over sin egen hverdag. Det er viktig at mye av dette er på plass så tidlig som mulig under revolusjonsprosessen, mens massebevegelsen er på sitt

Det samfunnet jeg har beskrevet vil være et sosialistisk klassesamfunn. Sosialismen vil ha sikret seg kommandohøydene i samfunnet, men utbyttinga vil fortsatt eksistere.

Det vil ikke være noen grunn til å ekspropriere de mindre kapitalistiske bedriftene, fordi samfunnet ikke på kort sikt vil ha noe å sette i stedet. Å ekspropriere dem da, vil bare føre til vareknapphet, stagnasjon og folkelig misnøye. Det betyr at det vil eksistere en ganske stor klasse med småkapitalister. Det sosialistiske samfunnet vil antakelig ikke bare godta at de eksisterer, men dersom de holder seg innenfor de lovene som det sosialistiske samfunnet setter, vil samfunnet til og med oppmuntre dem å fortsette.

Det at kapitalistiske produksjonsvilkår vil fortsette å eksistere i lang tid er en god grunn til at det også bør finnes en politisk bevegelse, både i masseorganisasjoner og i partier, som fortsetter kampen for å skape vilkår for et klasseløst samfunn. Denne kommunistiske bevegelsen vil ha en dobbeltrolle. Den vil være en del av fundamentet for den sosialistiske regjeringsskoalisjonen (men

ikke hele fundamentet), samtidig som den jobber langsiktig for å overskride sosialismens tidligste stadium. Denne bevegelsen vil også være det viktigste politiske grunnlaget for å motstå forsøk på å skru klokka tilbake, det vil si å kjempe mot dem som vil ønske en stadig utvidelse av markedskreftenes rolle og en stadig økning av klasseskillene.

Rein revisjonisme

Markedet er gift, og likevel foreslår jeg at denne styggedommen skal finnes i den første fasen av sosialismen, og det i et ganske stort omfang! Jeg veit utmerket godt hva jeg ville kalt dette for tretti år sia: rein revisjonisme. Og det er det, hvis den eneste tillatte normen for sosialismen er den som Stalin slo fast på slutten av 1920-tallet. En mye dypere visdom ligger i Marx' påvisning av at et forsøk på å opprette sosialistiske eller kommunistiske produksjonsforhold før det materielle grunnlaget for det er til stede, med lovmessig nødvendighet må føre til nederlag. Kinesiske kommunister ville skape kommunisme på sju år og lanserte Det store spranget framover. Resultatet ble en økonomisk og økologisk katastrofe der folk sultet i hjel i milliontall.

Det har vært en del diskusjon om hva som kan tas ut av markedet og fordeles etter behov. Det sier seg sjøl at dette er et ressursprosjekt. En for dristig politikk kan føre til at noen får og andre ikke, eller at det raskt blir et overforbruk. Det er tross alt ikke engler som skal bygge denne sosialismen, men ganske alminnelige hverdagsnordmenn. Gratis strøm vil for eksempel sikkert føre til at det raskt må bygges en masse nye kraftverk. Antakelig vil det være lurt at det alle trenger er gratis, mens andre ting koster penger. For eksempel kan det i byer være gratis kollektivtransport og kjempeavgifter på å kjøre privatbil. I stedet for å innføre rasjonering, noe som vil gjøre enhver knapphet til et grunnlag for misnøye med sosialismen, kunne man innføre samfunnslønn, slik at alle fikk et grunnlag til å dekke sine basisbehov, men sjøl ble ansvarlige for sin egen ressursbruk. Jeg trenger ikke foregripe dette, her ligger det an til friske interessekonflikter.

høyeste og før den iboende konservative tendensen gjør seg gjeldende. Når de heltemodige månedene er over venter hverdagen, og da er det vanskeligere å få til denne typen endringer.

Så voldsomme som de økonomiske og politiske endringene er, som vi til nå har vært inne på, så betyr de på ingen måte at klassesamfunnet er avskaffet.

Forboden Kjærleik i norsk litteratur

Kjærleik mellom menn var forbode i norsk lov fram til 1972. Kjærleik mellom kvinner har aldri vore ulovleg. Kvinner hadde per definisjon ingen seksualitet, og ein kan jo ikkje forby noko som ikkje eksisterer. Men kjærleik mellom kvinner har vore ekstra vanskeleg å skriva om gjennom tida, fordi ein då skriv om kvinner som sjølv om dei egentleg ikkje skal ha nokon seksualitet, faktisk har det, og som i tillegg ikkje retter seksualiteten mot mannfolk slik det "naturleg" ville vera, men i staden rettar kjærleiken og seksualiteten sin mot kvarandre.

Bøker med lesbiske hovudpersonar har eksistert i Noreg i litt over 60 år. Eg vil fortelja om tre bøker som handlar om denne forbodne kjærleiken, og som er skrivne av norske forfattarar. Utover at dei handlar om lesbisk kjærleik er bøkene vidt forskjellige.

Den fyrste norske boka om lesbisk kjærleik kom ut i 1937, og var skrevet av Borghild Krane. "Følelsers forvirring" er ei bok som ikkje appellerer til folk i dag. Boka handlar om som tittelen seier, om to jenter med forvir-

seg over eikvar kvinne, og dama hennar forlet ho for ein mann.

Boka er prega av dette paradokset. Forfattaren meiner at ein er uforskyldt lesbisk, men at ein samtidig er unormal og ikkje passar inn i samfunnet. Anten ein som Åse vel å vera samfunnshjul, eller som Randi vel å skapa seg eit liv, vil ein aldri bli lukkeleg.

Denne boka er ikkje å anbefala viss ein vil lesa ei bok som gjev ein eit positivt sjølvbilette, og som fortel ei hyggeleg historie. Men boka er veldig interessant i forhold til korleis det var å leva som lesbisk i mellomkrigstida, her i den ytterste avkroken av Europa.

Då Gerd Brantenberg si bok "Opp alle jordens homofile" kom ut i 1973 vart ho, som dei fleste andre bøker med same tema, nesten totalt oversett av media. Jamvel vart ho godt motteke i det homofile miljøet. Boka er ikkje berre ein roman, det er òg ei filosofering over kjønn og legning. Hovudpersonen i boka fortel om sin første kjærast, sitt første møte med det homofile miljøet i Oslo, og om haldningar frå samfunnet rundt. Boka er ustyrtleg morosamt skriven, ho set ting på spissen slik at det vert synleg.

Normalitet er viktig i denne boka. I starten av boka har ho laga eit slags spørresjema om normalitet. "Hvorfor er du normal? Når fant du ut at du var normal?" Ho lagar her normalitet til eit relativt omgrep, noko ho utforskar vidare i opp-

ned-verda i "Egalias døtre", boka der kvinner er statsministrar og menn husfedre.

Utanom tankane kring legning og normalitet i "opp alle jordens homofile" er det mange morosame historier frå det skjulte homofile miljøet i Oslo. Hovudpersonen var lenge den einaste homofile personen ho veit om (utanom ein skodespelar i heimbyen Fredrikstad), og ho rekna med at homofile er spanande kunstnarar i hovudstadane i Europa, dei fanst i alle fall ikkje i Noreg. Men når ho oppdaga det homofile miljøet finn ho ut at det fanst homofile i Noreg òg. Og dei var akkurat som andre. Utanom at dei haldt seg skjult. Og at kvinnene gjekk i dressar og mennene fjølla. Og at det var utallige uoversiktelege intrigar i det lukka miljøet.

"Opp alle jordens homofile" er ei spanande bok å lesa. Ho fortel morosamt om eit

lukka miljø som vert opnare no som det er meir toleranse, og det er ei veldig spanande bok viss ein vil lesa spanande tankar kring legning, kjønnsroller og normalitet.

Sjølv om Hans Petter Laberg si bok "Biter av en historie" handlar om kjærleiken mellom to jenter, er historia universell og like enkel å forstå for dei som er heterofile som for oss andre. Det er historia om ei litt einsam jente som opplever den store kjærleiken våren i niande klasse, og som ikkje kjem over det når jenta ho er saman med slår opp. Det er ei bok om kjærleik og sagn. Boka er skriven slik som tittelen seier, ein får biter av ei historie, av og til hulter til bulter, og av og til litt for få biter. Legning er ikkje hovudtemaet i denne historia, kjærleiken er det. Samtidig er legning veldig viktig i denne boka, for sjølv om historia er ei universell kjærleikshistorie, så kunne ein ikkje skriva ei bok for nokre år sidan der det at ei jente var forelska i ei jente ikkje endte opp med sjølvordsforsøk eller masse styr med å få kontakt med eit homofilt miljø, fortelja det til foreldre osv.

Desse tre bøkene viser at verda går framover, og at vilkåra for oss som kan elska nokon av same kjønn, vert betre. Det startar med masse forvirring i den første boka, og endar med ei universell kjærleikshistorie, ei historie der kva kjønn ein forelskar seg i ikkje er viktig. Og i røynda kan ei jente forelska seg i ei jente utan å styre masse rundt det. Men framleis er det slik at unge som forelskar seg i folk av same kjønn ofte får store problem med det, og at to av same kjønn som går hand i hand på gata kan risikera å bli trakkasserte. Verda går framover, men ikkje like langt på alle område.

Vil du lesa meir? Alle desse bøkene har eg fått tak i gjennom biblioteket. Gå dit og lån! Dei kan få dei gratis frå eit anna bibliotek viss dei ikkje har dei sjølv! Om du har lyst til å lesa fleir bøker med lesbisk tema finst det ein bibliografi (beskrivelse og klassifisering, oversikt over bøker) over alle bøker som er gjevne ut om dette temaet i Norden, og mange gjevne ut andre stader i verda. Boka heiter: "På sporet av den tapte lyst", og ein av forfatarane er Gerd Brantenberg. Boka er gjeven ut i 1986, så bøkene som er utgjeve etter det er jo ikkje med. Viss du vil lesa bøker med homofilt tema, eller nyare bøker finst det som regel oversikter på biblioteka + at det alltid skal vera hjelp å få i skranken.

av Ingrid Baltzersen

ra kjensler. Det startar med Åse, ei einsam jente som er god på skulen, og som reiser til Oslo for å studera. Ho forelskar seg i ei jente, og jenta avviser ho brutalt. Ho vert lærar, men tar seg studiepermisjon i Cambridge, og møter då Randi som òg er lesbisk. Randi og Åse er uenige om ein ting: Randi ynsker å kjempa seg til eit verkeleg liv, mens Åse ynsker å leva usett og som umælende samfunnshjul. Randi reiser til USA for å få eit liv og Åse reiser heim for å tena samfunnet. Begge opplever ting som får dei til å endra meining. Åse opplever at ei elev i klassa hennar tek sitt eige liv fordi ho forelskar seg i Åse, og ikkje får støtte av Åse når ho vert oppdaga. Randi reiser til USA, men oppdagar at kjærleikslivet ikkje er så enkelt. Ho vert mistenkt for å villa kasta

Kongelig skandale i Storbritannia

Denne boka handler, som så mange andre, om den engelske kongefamilien. Men her får vi ingen eksklusive intervjuer med Charles personlige påkleder eller Dianas fortrolige venninne. Settingen i denne boka er en helt annen. Mesteparten av handlingen foregår i Hell's Close, et strøk der de aller fleste mangler det aller meste. Hva har dette med kongefamilien å gjøre? spør du kanskje. Jo; Sue Townsend skriver om et England hvor republikanerne vinner en knusende seier ved valget. Det første de nyvalgte gjør er å avskaffe monarkiet.

Hele den kongelige familie

blir omplassert til kommunale rekkehus i ovennevnte strøk og må leve på samme minimale trygd som de fleste andre der. Det meste av boka skildrer hvordan kongefamilien fikser hverdagens små og store problemer.

Og for en som aldri har åpnet en dør eller kledd på seg selv kan hverdagen by på enkelte vanskeligheter. Boka er full av morsomme scener hvor Sue beskriver hvordan kongefamilien klarer seg. Vi får blant annet høre om hvordan Charles anlegger hestehale og begynner å dyrke biodynamiske grønnsaker, om prinsesse Anne som er på dealern med

en halvsnuskete teppelegger, og om dronningen som finner sosialkontoret helt på egenhånd, men ikke får noe hjelp der.

Samtidig som den er veldig humoristisk tar boka opp de store problemene som knytter seg til sosialomsorgen i England. Forfatteren skildrer fattigdommen mange lever i, og vi ser hvor vanvittig store skillene mellom fattig og rik faktisk er.

Dette er en veldig bra bok, og den kan leses på flere måter. Sue tar en del ting på kornet, og slutten vil jeg si er mildt sagt overraskende. Så uansett om du har lurt på hvordan kongefamilien

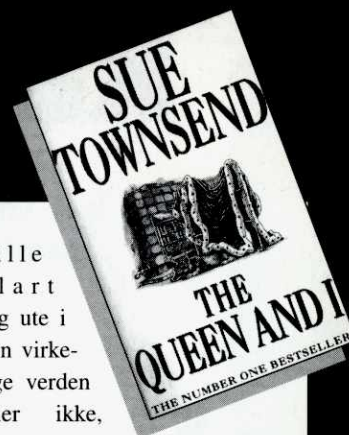
ville klart seg ute i den virkelige verden eller ikke, burde du lese denne boka. Enten som en morsom adspredelse, eller som sviende kritikk mot det engelske samfunnssystemet. Den virker bra uansett.

av Mali Folvik

BOK

Dronninga og jeg

av Sue Townsend

Roger og jeg

"Roger og jeg" slutter med disse orda: "Denne filmen kan ikke vises i byen Flint. Alle kinoene er lagt ned".

I 1989 fant et av verdens største selskap, General Motors (GM), ut at de måtte legge ned alle fabrikkene sine i den amerikanske byen Flint og bygge nye i Mexico hvor det bare kosta 70 cent (litt over 5 kroner) å ha en arbeider ansatt i en time. Resultatet var at 50 000 mennesker. 50% av alle som jobba i Flint, mista jobbene sine. 28 000 måtte flytte ut av hjemmene sine, det bodde etter hvert dobbelt så mange rotter i byen som mennesker og kriminaliteten blei verre en noen gang før. Flint blei en moderne spøkelsesby.

Michael Moore vokste opp i Flint, som er byen der GM først starta å produsere biler. Når han ser hva som går for seg i hjembyen bestemmer han seg for å lage

film. Med et budsjett på \$ 160 000, og litt hjelp fra venner og andre dokumentarregissører (Kevin Rafferty - Atomic Café) klarer han å lage en dokumentar som folk går mann av huse for å se på kino! Det skal mye til for at man betaler 60,- kroner for å se en dokumentar på fredagskvelden. Jeg tror det er en grunn til at "Roger og jeg" slo an: Den gir publikum muligheten til å le av de rike, alvorlige menn. Og en av de rikeste og mest alvorlige i USA er sjefen for GM, Roger Smith. I "Roger og jeg" prøver Michael Moore å få tak i Herr Smith for å få han med på en kjøretur gjennom Flint så han kan se

hva han har stelt istand. Men det er lettere sagt enn gjort. Mens Moore drar fra Yacht-klubb via banketter til GM-hovedkvarteret får vite litt om folk som har mista jobben og myndighetenes idiotiske forsøk på å opprettholde velstanden i byen:

-De bruker \$ 13 millioner i skattepenger til å bygge et dyrt hotell som skal lokke kongresser til byen. De eneste som kommer er Scrabble-forbundet og hotellet går konkurs.

-De bygger fornøylesparken "Auto World" for \$ 100 millioner for å trekke turister. Den blir lagt ned etter 6 måneder.

-De bruker \$ 30 000 for å få en TV-predikant til byen som kan be om at arbeidsløsheten skal slutte å øke.

Men de eneste som har sikre jobber i Flint er sheriffens assistent for husutkasting og de som jobber på postomadresseringa.

"Roger og jeg" er ikke stor filmkunst, men den viser at økonomisk trygghet under kapitalismen bare er tull. Tenk hva som skjer den dagen Hydro finner ut at arbeidskrafta er 10 ganger billigere i Burkina Faso og flytter hele produksjonene sin dit. Da er det plutselig mange folk i ("Vi har det jo så godt her i...") Norge som ikke har det så greit. Micheal Moore prøver med denne filmen å "styrte kapitalismen ved å drite den ut," som Wall Street Journal skreiv.

Her kan du lese mer og bestille filmen:

<http://www.dogeatdogfilms.com/>

av Øystein H. Horgmo

Foto: Klassekampen

DOKUMENTARFILM

Roger og Jeg (USA 1989)

Regi: Michael Moore

Kåseri:

Kamferrevolusjonen

Det har vore val, og dei gamle blei for første gong på to år trilla ut frå gamleheimane sine for å ete valflesk med surkål og poteter.

av Jørgen Strickert

Som kjend er Rebell eit magasin som er vand med å sjå på verda frå eit nokså schpaa ungdomsperspektiv. Bladet blir som mange veit redigert frå ein trendy, ironisk tilbakelent, passe laidback ungdomsståstad. Med eit så moteriktig utgangspunkt, er det lett å gløyme dei gamle og sjuke, dei vettskremde, brydde og lite fasjonable pensjonistane. Ein kan seie at det nervøse pensjonistperspektivet druknar litt - ja, kjem i skuggen av all glamouren og festivitaten vi ungdommar omgjev oss med. Og vi innser at dette er ein alvorleg mangel ved eit ungdomsblad.

For i ei tid kor valkampen og Det Norske Demokratiet har stått i sentrum, må det reiknast som direkte sjølv mord for ei trendy budstikke å utelate dei gamle, for vi veit jo så alt for godt: Når det er på tide med Folkestyre (annakvart år), er det Eldre og Helse først, i den rekkefølgen. Det er altså pensjonistane, besteforeldre og det som er igjen av oldeforeldre som er i vinden i tida før valdagen. Difor er dette nummeret av Rebell sjølv sagt sendt ut vederlagsfritt til samtlige aldersheimar og bingo-kale landet over og kjem som bonusvedlegg i siste Vi Over 60.

Men kva er det dei eldre (altså dei som er så eldre enn foreldra våre at dei er eldre nok til å vere foreldra deira) er opptatt av for tida? Nokre høyrer på radio, spelar bingo, løyser kryssord, skrapar Flaxlodd, heklar, brekk lårhalsen og bakar tørre kjeks. Medan andre eldre høyrer inn under kategorien Spreke Pensjonistar og brukar dagane på spaserturar, spikking og anna gymnastikk. Resten gjer ikkje stort, men kjem på besøk til jul og andre høgtider.

Men det som verkeleg opptar dei eldre, det som ser ut til å vere den altoppslukande bekymringa til dei gamlaste av dei gamle er faktisk oss – Den Oppvaksande Slegt, Dagens Ungdom, Dei Unge Håpefulle. Etter inngåande studie av kva dei eldre

interesserer seg for om dagen, kan det nesten med dekning slåast fast at Ungdomen Notildags er noko av det den skrale delen av folket tenkjer mest på. Og det er ikkje berre positive og vakre refleksjonar dei gjer seg, dei eldre.

Grovt sett kan ein sjå for seg at Vår Tids Eldre deler Vår Tids Ungdom inn i to hovudgrupper. Den eine seksjonen er spretne speiderleiarar med knickers, reint undertøy og glimt i auget. Denne vesle delen av ungdomsgenerasjonen driv ofte med

nare, i yrke som arkitekt, ingeniør og brannmann.

Opp mot denne glade truppen, set vi ein langt større trupp – den arbeidssky og respektlause Døgeniktungdomen, som stort sett ikkje driv med noko som helst, anna enn tagging og anna tilgrising av of-fentleg eiendom eller narkotika og anna ungdomskriminalitet eller begge delar. Døgeniktungdomen får sine kicks av ville festar med vilkårleg vald og seksuell omgang av luguber art. Dei har óg mykje glede

av å framstå skremmande og truande på gater og torg i det ganske land. Og trur du Døgeniktungdomen har det minste lille grann respekt for Gutta På Skauen eller kongehuset – njå, da får du tru om att. Det er slike det ofte blir homofile og gatemusikantar av med tid og stunder.

Dei eldre er sjølv sagt både skrekkslagne og nervøse over at ungdomskulturen er i ferd med å ta ei så grusom vending. Dei har funne det tryggest å organisere seg for å stå imot utviklinga av ein vemmeleg generasjon. Dei har gått saman og danna ymse sanitetforeiningar og pensjonistlag, kor disiplinen er beinhard og målet helliger middelet. Her sit dei og kvessar heklepinnane og pratar om krigen og gamle dagar, medan dei førebur sin stivbeinte motoffensiv. Det brutale og hensynslause Pensjonistpartiet danner stormtroppen i det kommande eldreopprøret eller EldreBølgen, som han heiter på folkemunne.

Mange vil kanskje meine at det er fordomsfullt, urettvist og ikkje særleg realt av dei eldre å dele ungdomen inn i kategoriar og setje oss i bås på denne måten, men det er vel likt

dei eldre. La oss snu det heile på hovudet; det ville vel aldri nokonsinne falle frisinna og liberale ungdomar inn å stigmatisere og generalisere over gamalt folk på denne måten, sjølv om dei er aldri så tunghøyrt, uhippe og dårlege til beins.

Målet helliger middelet i Pensjonistpartiet. Foto: Benoît Perrin

sunne fritidssysler som bokføring, orienteringsløp og klarinett, og samlar på sommarfuglar. Flinkisungdomen er alltid beredt – til å hjelpe gamle damer over fotgjengarfeltet, til dømes. Vi finn dei att sei-

Stopp regionfelt Østlandet

Stortinget har vedtatt å etablere et nytt skytefelt. Men Natur og Ungdom slipper ingen forbi bommen.

av Ann-Mari Volden

23 mars 1999 vedtok Stortinget, med 59 mot 41 stemmer, å etablere et nytt skyte- og øvingsfelt for Forsvaret på Gråfjell i Åmot kommune i Hedmark. Regionfelt Østlandet (RØ) vil være norgeshistoriens største enkeltstående arealinngrep. Et område på 250 kvadratkilometer, eller 38 000 fotballbaner, vil bli direkte berørt. Med et stortingsvedtak i mot seg kan det virke som kampen er tapt. Men det er mange grunner til ikke å gi seg enda.

Hva er dette skytefeltet egentlig?

Et regionfelt er et skyte-, øvings- og taktfelt som skal dekke landsdelens (dvs. Sør-Norges) behov for alle typer øvelser. Regionfelt er en helt ny type felt i norsk sammenheng. Forsvaret planlegger to slike øvingsfelt, Regionfelt Nord-Norge (sammenbinding av Blåtind og Mauken) og Regionfelt Østlandet. Opprinnelig var det også planer om et Regionfelt Trøndelag (Nord-Fosen), men det har Forsvaret heldigvis gått bort fra.

I Regionfelt Østlandet skal hæren øve med alle sine våpen, unntatt to våpensystemer som det ikke er plass til i feltet (MLRS og Robot). Hæren skal også drive med øvelser i terrenget hvor de forskjellige delene av hæren kjører rundt og øver opp mot hverandre. Det skal være langdistanseskyting opptil fem mil utenfor skytefeltet. Og flyvåpenet skal øve taktisk over feltet, men ikke skyte med skarpt.

Forsvaret endres

Forsvaret har de siste årene vært i en omfattende omorganisering. En kan få inntrykk av at denne omorganiseringen bare handler om å effektivisere forsvaret ved å redusere antall offiserer og soldater, tjenestetida og innføre ny teknologi. Men vi står overfor en situasjon der det norske forsvaret forandres fra å være et flyplassforsvar for en amerikansk redningsaksjon

til å bli en krigsmakt som skal delta i bombetokt og militære operasjoner i utlandet.

Planene om et enormt militært øvingsområde må ses i sammenheng med utviklinga av det nye Nato, med "Out of area"-vedtaket på Nato-toppmøtet i Washington mens krigen ennå pågikk i Kosovo. "Norske soldater og befal kan nå bli beordret til fredsopprettende operasjoner. Altså rene krigshandlinger. Vi kan ikke med troverdighet beordre norske styrker til krigsinnsats uten samtidig å sikre at nødvendig kompetanse er til stede", skrev Peter A. Moe, leder i Norges Offiserforbund, i en kronikk i Dagbladet 4.mars 1999. Han sier rett ut hvorfor Norge trenger dette regionfeltet. Det trengs for å øve på krig i andre land.

Det er derfor nødvendig med en bred opinion mot det nye Nato for å stoppe utbygginga av RØ. Kamp mot fortsatt norsk medlemskap i et imperialistisk og krigersk Nato, der Norge sender unge kvinner og menn for å dø i amerikanske krigstokt på Ballkan, i Midt-Østen eller i Kaukasus, er en nødvendig del av kampen mot Regionfelt Østlandet.

Folkeaksjonen

Stopp Regionfelt Østlandet!

SRØ er en partipolitisk uavhengig, ideell organisasjon med formål å hindre Forsvarets planer om det regionale skyte- og øvingsfeltet i Åmot. Natur og Ungdom samarbeider nært med folkeaksjonen SRØ i kampen mot Forsvarets utbygging. Tirsdag 10.august startet de aksjonene mot Forsvarets feltarbeid i området. De aksjonerer for tida ved å sperre to aktuelle veier med bomber og bomvakter for å hindre Forsvaret i å planlegge skytefeltet. Det kommer de til å fortsette med så lenge det er nødvendig.

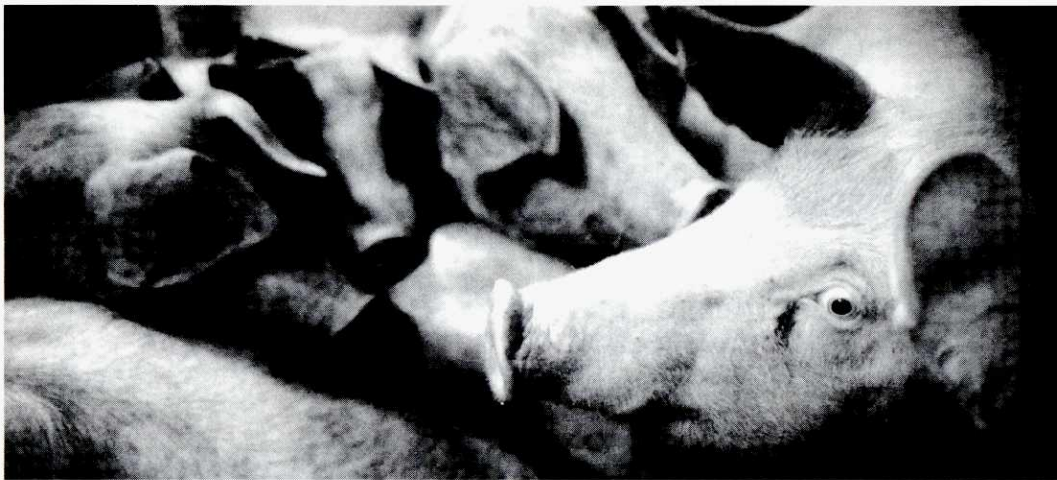
Sivile ulydighetsaksjoner

Regionfelt Østlandet vil ødelegge store uerstattelige naturområder. Folkeaksjonen "Stopp Regionfelt Østlandet" skriver i sitt

nyhetsbrev at det er alvorlig å bryte loven, men at det er mer alvorlig å ødelegge og bandlegge store naturområder.

Vil du være med å aksjonere kan du melde deg på ved å kontakte Natur og Ungdom. Meld deg for eksempel på direkte på hjemmesidene deres: www.nu.no

My

**Det luktar litt
Lukta av flesk
og dalar, som
kjem med alle
kvart andre år
ut av stortings
og fylkesting fo**

av Wenche With

Dei reiser land og strand og bruser med fjøra, lokkar med fine fleskebitar og lover oss gull og grønne skogar om vi berre røyser på dei. Dei veit at dei må få napp for å kunne gå tilbake til hia sine når valet er over, for å liggje i dvale til neste valkamp.

Eldre først! Unge først!

Den same lukta av flesk kunne vi og kjenne hausten for to år sidan. "Eldre først" var fleskebiten det vart lokka med. I år er det er vi som er unge og som er under utdanning som skal få den fantastiske æra av å bli satsa på. Arbeidarpartiet slår på stortromma og lover gratis skulebøker i form av bokutlån og 1000 kroner i stipend til kvar elev. Ser ein på det som står med lita skrift i framlegget finn ein ut at det dei egentlig seier er at den same traurige situasjonen med eldgamle skulebøker som er på barne- og ungdomsskulen tilbyr dei oss no å få på vidaregåande skule òg. 1000 kroner i stipend skal vi ikkje få før i år 2003. 1000 kroner i året eller 20 kroner i veka i år 2003 vil nok kome godt med for å betale skuleskyss, skulemat og utstyr. Ja, vi gler oss allereie!

Rik stat, fattig kommune

Valet denne hausten var eit kommune- og fylkestingsval. Vi skulle velje representantar til å forvalte det meste av velferden vår. Grunnskule, ungdomsskule, barnehagar, eldreomsorg, sjukeheim, psykiatri, fritidstilbod, samferdsel og kollektivtrafikk, alt dette høyrer kommune og fylkes-Noreg til.

Til tross for at det er kommune- og fylkestingsrepresentantane som sitt med ansvaret for velferden til folk er det ikkje der-

med sagt at dei har mykje makt. Statsbudsjettet avgjer kvart år kva dei har å rutte med av pengar og kva som vert mogleg å gjennomføre økonomisk.

Noreg er i dag eit ekstremt rikt land. Vi er eitt av dei rikaste landa i verda med eit BNP som i dag totalt ligg på 1100 mrd. kroner. Ein heilt ufatteleg sum.

I løpet av 90-talet har oljeutvinninga vorte skrudd kraftig opp, noko som har ført til at staten sitt inne med ei enorm opphoping av oljemilliardar. Ansvarlege politikarar har samla desse milliardane i oljefondet. Dette vesle fondet er i dag på om lag 200 mrd. kroner, og ein reknar med at det i år 2030 vil vere rundt 2500 mrd. kroner.

Så skulle ein då tru at dette burde vore eit glitrande utgangspunkt for at norske elevar skulle få skulebygningar med gode lufteanlegg og pultar og stolar i rett storleik. Det økonomiske grunnlaget for fullfinansiering av utdanning frå barnehage til og med universitet, gratis skuleskyss, kost- og bustonad kunne vore sikra.

Dette skulle ein tru, men utviklinga har dei siste åra gått i motsett retning. Dei enorme inntektene har gått frå den norske velferdsstaten til oljefond, næringsverksend og imperialismen. Den norske staten vert i dag drive som eit internasjonalt selskap, med krav om overskot i alle sektorar og med innstrammingar og press på folk. Auka i dei offentlege inntektene har samla seg hos staten, samstundes som stortingsfleirtalet fører ein politikk som påfører kommunesektoren stadig fleire oppgåver. Oppgåver som før var statlege har vorte overført til kommune- og fylkeskommunane. Kommunane har i tillegg til dette fått strammare råmer gjennom at den delen av skatten som vert betalt tilbake til kommunane har vorte redusert. Noreg har i dag ein søkkrik stat, medan kommunane som har ansvaret for å gje folk velferd og utdanning

har kniven på strupen. I Noreg i 1999 er det faktisk slik at mange kommunar bryt lover om velferd av di dei rett og slett ikkje har råd til å følge opp.

Eit døme på dette såg vi då Norsk skoleblad for ei stund sida kunne rapportere om at "Pengar til skulebøker forsvinn"! Grunnen var at staten si "øremærking" av pengar til nye lærebøker ikkje vart følgt opp, av di kommunar med skrantande økonomi står fritt til å bruke pengane på andre føremål.

Eit av dei største trugsmåla mot lik rett til utdanning er i dag dei same partia som i valkampen snakkar så varmt om utdanning. Ved sist statsbudsjett gjekk samtlege parti på Stortinget inn for stramme budsjett og kutt i overføringane til kommune-Noreg. I media vart det framstilt som om det var store politiske motseiingar mellom partia på Stortinget ved handsaminga av statsbudsjettet. I realiteten gjekk dei alle inn for kutt; regjeringa forslø kutt på 9 mrd. kroner og SV på 4,5 mrd. Resultatet vart eit kutt i statsbudsjettet på omlag 8 mrd. kroner.

Bakgrunnen for dette var det store "presset i norsk økonomi", og at det var naudsynt med stramme budsjett for å gjenopprette balansen.

Kva er så som skjuler seg bak politiskaruttrykket "press i norsk økonomi"? Det dette eigentleg tyder er at det er for lite arbeidsløysse i Noreg. Korleis kan dette ha seg?

Badstuøkonomi

Politikarane og NHO er opptekne av er konkurranseevna til norsk industri: Vi må ikkje få for høge løner og dermed for dyre varer, for då taper vi i tevlinga mot utanlandsk industri. Når det er høg arbeidsløysse blir arbeidsfolk redde for å miste job-

kje flesk

part i Noreg for tida.
har lagt seg over fjell
jukk steikeos. Lukta
politikarane som
krabbar ut av hia sine;
salar, kommunestyre
or å drive valkamp.

dårleg kjøt

ben, og er villege til å godta lågare lønn og verre arbeidsvilkår, men når det er låg arbeidsløyse vert det stikk motsett. Arbeidskjøparane må konkurrere om arbeidskrafta, vanlege folk er ikkje redd for å miste jobben og fagrørsla får dermed stor forhandlingsstyrke i tariffoppgjera. Dette pressar lønsnivået oppover og overskotet vert delt og kjem arbeidsfolk til gode. Det finnast altså sider ved dette presset i norsk økonomi som slett ikkje er så dumt for det store fleirtalet av folk her i landet.

Vidare er det slik at i den grad det går an å snakke om overoppheting av norsk økonomi så er det først og fremst grunna kapitalistane sine eigne invinsteringer i varehandel og oljesektor. Til dømes vart det i fjor investert 29 mrd i varehandel, medan berre 19 mill i helse, omsorg og skule til saman. Det er i privat sektor overopphetinga er, ikkje i offentlig. Det er privat sektor og kapitalistane som må kjølast ned; litt færre storflyplassar, litt færre kjøpesenter må byggast.

Men det er ikkje slik kapitalismen fungerer. Det er ikkje slik at ein kapitalist som t.d har planar om å byggje eit kjøpesenter, der kalkylane syner at han vil tene millionar i løpet av eit år, det er ikkje slik at han tenker: "Ja, det hadde jo vore veldig fint og lønsamt for meg med eit slik prosjekt, men eg må jo ta omsyn til norsk økonomi. Eg kan ikkje bidra til overoppheting no som det er så høg aktivitet i byggebransjen. Og dessutan har eg høyrte at helsesektoren treng fleire folk, så profitten min må nok stille seg i andre rekkje."

Kapitalistar treng ikkje tenkje slik. Det er alle oss andre som må oppføre oss ansvarleg og ikkje skape overoppheting, kapitalistar skal berre tene pengar. Til tross for at hundrevis av ungar får astma og jamnleg hovudpine grunna dårleg innneklima på skulane, til tross for at mange ung-

dommar som vil gå på vidaregåande skule ikkje får plass er det offentlig sektor det skal kuttas på, til fordel for nye kjøpesenter.

Alle partia som i dag sitt på Stortinget står for den same økonomiske politikken som går ut på at folk sin velferd skal rase-rast til fordel for norsk kapitalisme sin tevlingssevne. Derfor vert det berre paradoksalt når ein møter AP og SV-folk som seier at dei er for satsing på utdanning og ungdom samstundes som både SV og AP på Stortinget har gått inn for grove kutt i løyvingane til fylkeskommunane som fører til ei forverring av ungdom si utdanning..

Lik rett til utdanning!

Ein røyneleg satsing på utdanning og ungdom føreset ein økonomisk politikk som prioriterer folk sin velferd framfor næringslivet si tevlingssevne og privat profitt. Kva for utdanning du får skal ikkje vere avhengig av foreldra dine sin økonomi, heller ikkje av kva for kjønn eller nasjonalitet du høyrer til. Ein føresetnad for lik rett til utdanning er at all utdanning, frå barnehage til og med universitet, er gratis, med alt det inneber av bustønad, skyssgodtgjering, kostpengar og finansiering av bøker og utstyr. Vidare må retten til utdanning gjelde alle, uansett alder og kor i landet du bur. I dag er mest all vaksenopplæring som er knytt til vidaregåande skule fjerna og mange ungdommar heilt ned i 15-årsalderen må flytte til eit anna fylke for å få den utdanninga dei har krav på i følge reform-94.

Desse føresetnadene for lik rett til utdanning er det ingen av stortingspartia som er villege til å innfri i dag. Ikkje ved dette valet og ikkje ved dei komande forhandlingane om statsbudsjettet. Derfor vert òg alle parolar om "barn og unge først", og

lovnader om satsing på utdanning ikkje anna enn tomt prat og røystefrieri.

RU's krav for en bedre skole

- ◆ Lik rett til utdanning – gratis lære midler til alle elever
- ◆ Lovfesta rett til studieplass og skoleplass
- ◆ Heltidsstudentene tilbake – full studiefinansiering
- ◆ Legg ned VK2 – læringleplasser til alle
- ◆ Billigere boliger til ungdom nå!

Norges 10 rikeste:

1. Arne Wilhelmsen	7.500
1. Gjest Wilhelmsen	7.500
3. Olav Thon	6.800
4. Johan H. Andreassen jr.	4.700
5. John Fredriksen	4.500
6. Jacob Stolt-Nielsen	3.700
6. Kjell Inge Røkke	3.700
8. John Viktor Holten	3.500
9. Petter Olsen	3.200
10. Stein Erik Hagen	3.100
Tilsammen	48.200

Alle tall er i millioner. Tallene er hentet fra Kapital nr. 14/98. (48,2 milliarder tilsvarer nesten 5 prosent av Norges BNP i 1998, som var på ca 1000 milliarder)

Bli med i

Rød ★ Ungd

Verden

I vår verden er gapet mellom rikdom og fattigdom det virker utrolig. I følge FN levde 1,3 milliarder mennesker i ekstrem fattigdom i 1997. Vi lever i en verden med luksus på den ene sida av gjerdet og nød på den andre. Titusener av mennesker dør av sult.

Gjør opp

Dette vil vi ikke ha. Norge og resten av verden protesterte mot storselskapene. De kan bare skape penes redskaper for og mot Verdens

Reform eller revolusjon

Rød Ungdom jobber alltid for reformer som bedrer folks levekår. Men kampen for et sosialistisk samfunn vinnes ikke gjennom reformer i storting, kommunestyre og fylkesting. Vi kan bare skape sosialismen gjennom at vi som ikke tjener på kapitalismen

Kvinnekampen

Kvinnekampen er en av de viktigste drivkreftene i kampen for sosialismen. De fleste kvinner er dobbelt undertrykt under kapitalismen, både som del av arbeiderklassen og som kvinner. Kapitalistene tjener på at kvinner får lavere lønn enn menn, og de tjener på at kvinner gjør husarbeid gratis. Menn som kvinner tjener også på kvinneundertrykkinga, fordi den gir menn privilegier. Også arbeiderklassens menn nyter godt av

at kvinner gjør det meste av husarbeidet. Opprettholde kvinneundertrykkinga er i menns interesse. Menn er horekunder, menn har i kraft av sin seksuelle makt enn kvinner på de fleste områder i kampen for kvinnefrigjøring rette seg mot kapitalismen og mot de delene av kvinneundertrykkinga som menn tjener på.

Alternativet: sosialisme

Alternativet til kapitalisme er sosialisme. For å skape et sosialistisk samfunn må vi endre det viktigste klasses skillet: Det skal ikke lenger være bare noen få som styrer kapital og produksjon, dette skal være underlagt et folkestyre. Ingen kapitalist, ingen storselskaper skal ha retten til å bestemme over arbeidsplassene og naturressursene til millioner av mennesker.

Økonomien skal ikke styres etter særinteressene til et fåtall kapaleiere, men til flertallets beste, etter flertallets vilje. Da blir det mulig å dekke menneskenes grunnleggende behov. Samarbeid og felles framgang kan erstatte dagens urettferdige konkurransesystem.

lom

Rød Ungdom er Norges største revolusjonære ungdomsorganisasjon. Målet vårt er et rettferdig samfunn uten undertrykking. Et samfunn der ingen kan tjene seg rike på bekostning av andre. Her kan du lese litt mer om hva vi står for.

Hentet fra
RødUngdoms politiske plattform

g fattigdom så stort at milliarder mennesker i verden med kvalmende unnløs nød på den annen hver dag samtidig som matindustrien brenner kornlagre for å holde prisene oppe. Livsgrunnlaget for framtida raseres, fordi det ikke er lønnsomt for storselskapene å ta vare på naturen. Imperialismen er ikke en avslutta historisk epoke, imperialismen er her og nå, og Norge er et av de imperialistiske landa.

Norge

Sjøl om viktige oppgaver står ugjort kommer mange av oss som er unge til å bli arbeidsløse. Det mangler lærlingplasser, vi må kjøpe dyre skolebøker og mange må flytte langt hjemmefra for å gå på skole. Sjøl om Norge er styrtrikt er fritidstilbudet til ungdom ofte elendig. Pengene skal spares isteden for å brukes på ungdomshus. Så lenge politikerne sparer penger

bryr de seg lite om at fritidstilbudet for flere og flere blir rusgifter som alkohol og narkotika. Ungdom utnyttes i arbeidslivet, får de verste arbeidstidene, dårlig betalt og står uten faglige rettigheter. Jenter utnyttes hardest. I 1997 tjente kvinner fortsatt bare 57% av det menn tjente.

ør!

godta. Vi vil ha slutt på urettferdigheten i verden, og det er vi ikke aleine om. Oversterer folk mot fattigdommen og makta til et organiseres sterk motstand mot storselskaper verdensherredømme, for eksempel mot EU handelsorganisasjon (WTO). Opprør og krav

om forandring blir mange steder slått brutalt ned. Den kapitalistiske undertrykkinga holdes oppe gjennom politisk overvåking, vold og terror. Massemediene fordreier folks bilde av virkeligheten, og bidrar til å opprettholde verdensordninga. Bare gjennom å holde det store flertallet nede kan den lille, men mektige overklassen holde grepet på makta og rikdommen.

en tar makta over produksjonen. Den eneste varige å kapitalismens nød og kriser er å ta kapitalen fra ne. Først når vi gjør de enorme rikdommene til felles styres demokratisk og etter folks behov.

det. Menn bidrar til å ed å lese pornografi, av sitt kjønn mer makt samfunnet. Derfor må åde mot sjølve kapitalertrykkinga som alle

med i RødUngdom

, ring eller send e-post:
rhaugst 27, 0183 Oslo,
8 90 70,
@ungdom.org,
raud.ungdom.org

Rød Ungdom kjemper for et samfunn der det ikke er vanlige folk som må gå planken hver gang samfunnet går dårlig. Vi vil kaste kapitalister og politikere på sjøen og styre båten sjøl.

Feminist? Javisst!

seminarer:

- jenter og utdanning
- kamp mot undertrykkinga
- pornodebatt
- internasjonal kvinnekamp
- fittstim

moro:

- selvforsvarskurs
- teaterverksted
- it-kurs
- danseverksted

og mye mer...

Pris for konferanse,
overnatting og mat: 250 kr.
Hvis du bor utafor Oslo kan du
søke om reisedekning.

5.-7. november i Oslo

Arrangeres i samarbeid med Folkeopplysningsforbundet

Rød Ungdom, Osterhausgt 27, 0183 Oslo
tlf: 22 98 90 70, fax: 22 98 90 55, raud@ungdom.org